

FESTIVALSKA

NOVINI 4

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

UTORAK, 21. SRPNJA 2009.

PREMIJERA FILMA U ZEMLJI ČUDESA
GRÉGOIRE COLIN: OD GLUMCA DO REDATELJA
EKIPE CRNACA I PENELOPE O ZLOČINU I VJERNOSTI

PARTNER FESTIVALA

Com KultFurist

ARENA

CROATIA OSIGURANJE

prodaja i proizvodnja namještaja
Istradom.hr
Svaki kvadrant po mom.

VJESNIK

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Viđačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Viđačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musić

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Susreti hrvatskih filmskih ekipa i inozemnih filmaša s novinarima u Circolu u ponedjeljak protekli su u znaku dva žanrovski različita domaća filma *Crnaca* i *Penelope* te gosta iz Francuske koji spaja glumačku i redateljsku karijeru

Crnci iz Hrvatske, Penelopa iz Australije i lisac iz Francuske

piše: **Sandra Mardešić**

Prvi na pressicama u ponedjeljak 21. srpnja u ispunjenoj dvorani Circola bio je mladi francuski glumac, redatelj, producent i glazbenik Grégoire Colin. On je na ovogodišnjem Festivalu u dvostrukoj ulozi, kao redatelj debitant kratkog igranog filma *Lišće zaljev* i kao glumac u *Ubojici* u Međunarodnom programu Europolis-Meridijani. Ovaj svestrani tridesetpetogodišnjak do sada je snimio čak 40 filmova, a glumi još od dvanaeste godine života. Objasnio je kako svoje uloge priprema pomno i pažljivo te ističe kako mu je za pripremu ubojice trebalo dosta vremena jer ju je razradio do najsitnijih detalja. Sličan pristup je imao i kao redatelj te je u *Lišće zaljev*u također, šuljajući se poput lisca, pažljivo izgrađivao lik. Kako u radu na kratkom filmu čovjek puno toga mora napraviti sam, odlučio je pokrenuti i vlastitu producentsku kuću, a kao redatelj planira eksperimentirati i s drugim žanrovima.

Na novinskoj konferenciji u Circolu redateljsko-scenaristički dvojac u sastavu Zvonimir Jurić i Goran Dević opisao je svoj pomalo nekonvencionalan pristup u pisanju scenarija. Kada su započinjali, 2004. godine, prvo su odabrali glumce, i to, prema riječima Zvonimira Jurića, „osmoricu najboljih muških filmskih glumaca“, Ivu Gregurevića, Krešimira Mikića, Franju Dijaka, Rakana Rushaidata, Nikšu Butijera, Emira Hadžihafzbegovića, Stjepana Petu i Sašu Anočića, pa su za njih napisali scenarija. „Kako se radi o muškoj ekipi i tema je odabrana u skladu s time. Filmski karakteri su sami određivali što će se s njima događati.“ pojasnio je Jurić. Ova

ratna drama samo se na prvi pogled tematski nastavlja na prethodnu festivalsku produkciju, jer se zapravo radi o univerzalnoj psihološkoj drami s temom krivnje koja se može događati bilo gdje u svijetu. – „Da bi nešto bilo univerzalno, mora biti lokalno, i mislim da se to dosad baš i potvrđuje na Festivalu. Počelo je s viškom pričom, pa zagrebačkom, a sad i našom...“ - istaknuo je glumac Emir Hadžihafzbegović, dodavši kako je za glumca iz BiH bio pravi „merak“ raditi s ovom „top ekipom hrvatskog glumišta“. Njegov hrvatski kolega Krešimir Mikić, pulskoj publici poznat po prošlogodišnjem *Kino Lika*, s nestrpljenjem očekuje njene reakcije jer je „prilično poštena u svom sudu“.

Australsko-hrvatski film *Penelopa* Bena Ferrisa, umjesto spriječenog redatelja, novinarima su u Circolu predstavili Irena Marković, producentica i glumci Natalie Finderle i Frano Mašković. U interpretaciji ove poznate ljubavne priče naglasak je stavljen na Penelopu i njenu usamljenost, „premda se zapravo radi o modernoj ženi koja uzima stvar u svoje ruke“ – objasnila je Natalie Finderle, podrijetlom Porečanka, koja je za potrebe snimanja filma učila hrvatski. Njenom hrvatskom Odiseju, Frani Maškoviću, kojem je ovo prvi dugometražni film, priča je i intimno poznata jer mu je otac pomorac, te je pohvalio partneričinu profesionalnost i izdržljivost pri snimanju eksterijera u hladnim zimskim uvjetima. Film je premijerno prikazan na One Take Film Festivalu 2008., i zasada u Hrvatskoj imao samo festivalsku distribuciju, a pulska će publika vidjeti ponešto izmijenjenu verziju.

Voditelji svečanog otvaranja i domaćini filmskih večeri u Areni
glumica Dora Fišter i glumac Damir Markovina

U ARENI PRED PUBLIKOM IZMEĐU NIZA PROJEKATA

Otkako su u subotu proveli publiku u Areni kroz svečanost otvaranja 54. festivala igranog filma u Puli, glumica Dora Fišter i njezin kolega Damir Markovina već su postali pravi domaćini filmskih večeri u pulskom amfiteatru u kojem se svaki dan prikazuju naslovi iz Nacionalnog natjecateljskog programa te kinohitovi iz PoPularnog programa i Popularne Pulice. Puljani i njihovi festivalski gosti imaju u ovom uigranom voditeljskom paru vrsne domaćine koji će ih pozdravljati, informirati te predstavljati ekipe hrvatskih filmova sve do završetka Festivala. Posebno će svečano biti u subotu 25. srpnja kada će u Areni biti dodijeljene Zlatne arene i ostala priznanja. S mladim glumcima razgovarali smo o filmu, Festivalu i, naravno, novim projektima.

Damir Markovina

Član Drame Hrvatskog narodnog kazališta Damir Markovina proslavio se i kazališnim izvedbama i nastupima na malom i velikom ekranu. Pulska ga je publika kao voditelja u Areni upoznala prošle godine te je mladi glumac nakon izvršnih ocjena novu priliku dobio i ovog ljeta koje mu je sve samo ne vrijeme godišnjeg odmora.

Glumit ću superjunaka s Hvara

razgovarala: Ana Miljanić

Drugu ste godinu zaredom voditelj Festivala. Je li vam nakon prošlogodišnjeg iskustva sve lakše i poznatije?

Mala količina treme uvijek postoji, no mislim da se dobro snalazim. Evo, ove godine imam i novu suvoditeljicu, kolegicu Doru Fišter i mogu reći da smo se baš našli. Mislim da bismo mogli bez problema obaviti posao na zadovoljstvo svih u Puli.

Koji su Vas filmovi posebno zainteresirali?

Recimo, zainteresirale su me *Zagrebačke priče* budući da živim u Zagrebu, a i zanima me film *Kenjac* redatelja Antonija Nuića. Naime, dok su snimali taj film sretao sam ekipu na najčudnijim lokacijama, kod benzinskih crpki, na poljima. Čini mi se zbilja jako zabavan.

Hoćemo li i vas u skorije vrijeme gledati na filmskom platnu u Areni?

Sve je moguće. Upravo radim na novom projektu Zvonimira Rumbolta. To je film koji je ekranizacija jednog stripa, naslov mu je *Lavanderman*. Priča o super junaku s Hvara koji ima moć da mirisom lavande tjera komarce i moljce. Prve klope su već

pale, počeli smo polako, otud i novi imidž, brkovi (smijeh). Nadam se samo da me naši dječaci neće uzeti kao uzor, njihovim majkama to se sigurno ne bi sviđjelo.

Sudjelovali ste u HTV-ovom šou *Ples sa zvijezdama*. Recite nam, govoreći o glumi i plesu, smatrate li da je Hrvatskoj potreban jedan dobar filmski mjuzikl kako bi se odmakli od mračnijih tema u našoj kinematografiji? Primjerice, prošle je godine i u našim i u svjetskim kinima veliki hit bio filmski mjuzikl *Mamma mia...*

Sigurna je stvar da bi to bilo nešto veoma lijepo za našu kinematografiju. Ti mjuzikli su poprilično veseli, kroz jedan zanimljiv način komentiraju društvenu i političku scenu. Takvu vrstu filma nismo imali priliku gledati češće. Ne smijemo zaboraviti ni naš film *Tko pjeva, zlo ne misli* čiji su songovi i danas dio svakodnevnog života. Dižem palčeve za tu ideju iako ne znam bih li se osobno upustio u takvu vrstu posla.

Dora Fišter

Mlada zagrebačka glumica Dora Fišter koju televizijski gledatelji prate u seriji *Odmori se, zaslužio si* ove godine uz kolegu Damira Markovinu vodi večeri u Areni. Odmor će nakon Festivala sigurno zaslužiti, a dotad pulska publika uživa u njezinim elegantnim nastupima u najvećem kinu u zemlji.

Gluma je uvijek novi izazov

razgovarala: Nicole Vojak

Kako je došlo do vaše suradnje s Festivalom?

Pozvao me umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković. Inače, prvi sam put ovdje bila prije pet godina s filmom, a prije četiri godine također sam vodila Festival. Ne poznajem Pulu najbolje, jer dođem ovdje samo kada je manifestacija, a tada i nemam baš puno vremena ništa razgledavati. Jednostavno dođem raditi. No, od onoga što sam uspjela vidjeti, mjesta gdje se održavaju domjenci i filmovi, Pula mi se veoma sviđjela. Krasan grad.

S obzirom na prethodno iskustvo, znači li to da ste ove godine opušteniji i sigurniji u sebe tijekom vođenja?

Ma kakvi. No, vjerujem da će sve ispasti dobro i da neću nešto pogriješiti. Počasćena sam što imam ovu ulogu. Nisam nikad radila s kolegom

Markovinom, ali je ovo novo, sjajno iskustvo. Dobro smo usklađeni i razumijemo se.

Na pozornicu u Areni izlazite odjeveni poput filmske zvijezde. Tko je zaslužan za vaš izgled?

Zaslužne su kreacije pulskog salona Biba u kojima se uistinu sjajno osjećam. Također, u vještim sam rukama i kada je riječ o frizuri. Takve stvari treba prepustiti profesionalcima.

Dolazite iz poznate glumačke obitelji Strozzi, vaša karijera je u usponu. Ima li neka uloga koja vam je posebno prirasla srcu i kako svoj posao usklađujete s privatnim životom?

Više-manje učim uloge onako kako je to one potrebno za seriju ili predstavu. Uživim se u njih, poistovjetim se s likom, odradim to kako najbolje znam i umijem, i kada moj posao završi uglavnom zaboravim na tu ulogu. Gdje bih stigla kad bih ih sve pamtila? Isto tako, ne volim nositi posao doma. Pitate me kako usklađujem posao s privatnim životom. Mislim da to treba doći nekako spontano. Treba odvojiti te dvije stvari kao i u svakom drugom poslu. Ne vidim zašto bi gluma imala neki poseban tretman.

Na čemu trenutčno radite i koji su vam planovi za budućnost?

Radim na sebi. Želim dobro izgledati i jednako se dobro osjećati. Mislim da u tome nema ništa loše. Ako se posvetiš sebi, bit ćeš bolji prema ostalima. Nakon malo odmora, na jesen, krećem sa snimanjem četvrte sezone serije *Odmori se, zaslužio se*. To su, za sad, moj planovi.

Nacionalni natjecateljski program

Razgovori s članovima ekipe filma Crnci

Redatelji i scenaristi Zvonimir Jurić i Goran Dević

Ne možeš pobjeći od vremena u kojem živiš

Crnci su film ratne tematike, ali bez ideologije i eksplicitnog zauzimanja strana. Kako je nastao scenarij?

Zvonimir Jurić: Jedna od ideja u početku bila je da radimo film bez humora. Htjeli smo tu mučnu temu o vojsci i zločinu snimiti tako da se publika nakon odgledanog filma osjeća pomalo neugodno.

Otkud sam naslov filma i koliko su situacije u scenariju nadahnute stvarnim događajima iz recentne hrvatske povijesti?

Goran Dević: Sve da smo snimali Alicu u zemlji čudesa, nismo mogli pobjeći iz vremena u kojem živimo. Opće je poznato da kada ljudi osnivaju vojne postrojbe, hrabreći sebe nadijevaju si zvučna imena. U svim ratovima na ovim prostorima vojnici u crnim uniformama nazivali su se „crncima“, ja znam za barem dvije takve postrojbe. Odlučili smo se za taj naziv zbog njegove višeznačnosti, naslov filma može kod raznih ljudi potaknuti razne konotacije, a to mislim da je dobro.

Glumačka postava filma vrlo je impresivna, posebnu ste pažnju posvetili iznijansiranim karakterima protagonista.

Zvonimir Jurić: Ja ću biti konkretan. Goran i ja mislimo da Franjo Dijak sjajno izražava krivnju i ima nevjerovatne oči. Njemu smo dali polunijemu ulogu u kojoj smo istakli te njegove adute i mislim da on u tome briljira. Krešo Mikić sjajno igra strah, pa smo ga uputili u tom smjeru. Ivo Gregurević je nenadmašan u „padre padrone“ ulogama, Nikša Butijer odličan je u agresivnijim ulogama, Rakan Rushaidat također je poznat kao odličan glumac za iskazivanje krivnje. Budući da je cijeli film sazdan na malom broju karakternih uloga, odlučili smo da ne ekperimentiramo i da svakome damo onaj tip uloge koji mu najbolje leži.

Goran Dević: Te uloge su pisane za te glumce, oni su bili konzultirani u svim fazama izrade scenarija, i imali smo vrlo opsežne probe.

Snimateljski posao Branka Linte također plijeni pažnju.

Goran Dević: Jedna od najbitnijih stvari kod kolektivnog posla kao što je film jest da respektiraš ono što ti suradnici osjećaju. Film je sniman točno onako kako ga je čovjek iza kamere osjećao, a sjajno je da se njegov osjećaj poklopio sa Zvonimirovim i mojim razmišljanjima. Puno smo u pripremnoj fazi međusobno razgovarali, a zatim smo pustili kreativnu slobodu svim suradnicima na filmu.

Kako izgleda kreativni proces nastanka filma s dvojicom redatelja? Je li bilo nesuglasica i kako ste ih riješavali?

Zvonimir Jurić: U bilo kakvoj vezi ima nesuglasica, bila ona emocionalna, poslovna ili bilo kakva druga. U snimanju filma, te nesuglasice su katkad i poželjne. Goran i ja temeljito smo se pripremili, jer igrani film i kad je jeftin, on je prilično skup. Crnci su konkretno imali budžet od tri i pol milijuna kuna, i nismo si mogli prisušiti da ekipa od tridesetak ljudi stane jer smo mi zaglavili u nekakvim međusobnim neslaganjima. Razradili smo okvirni mehanizam da se u slučaju nesuglasica povučemo na stranu i razgovorom to riješimo. Crnci su nastali uz jednak broj sukoba koje bi imao jedan redatelj sam sa sobom, nije u tom smislu bilo većih problema.

Glumac Krešimir Mikić

Baš ne volim igrati uplašene tipove

Jeste li šutljivi ili vam se ne priča o filmu koji ste upravo napravili?

Ma neeee, jednostavno ne volim previše pričati.

A jeste li voljeli svoju ulogu u Crncima?

Pa... nije baš po mom ukusu. Baš ne volim igrati ovakve, uplašene tipove. ...

To je priča o ratu, a vi ste iz Osijeka...

Da, mislim da je dovoljno reći da sam iz Osijeka. I da sam radeći na filmu lako mogao vratiti to neko iskustvo rata u meni. Čim sam obukao uniformu, premda nisam bio u vojsci, razumio sam cijelu stvar i tu je prednost bila na mojoj strani, lakše sam ušao u lik.

Kako je bilo raditi s dva redatelja?

I to je bilo zanimljivo: snimili bi dio, napravili pauzu i povukli se na vijećanje. Iza toga bi se ponekad snimila druga verzija, kad se nisu mogli složiti. Možda je to bilo napornije za cijelu ekipu

pišu Jordanka Grubač i Matko Botić

ali meni zanimljivo. Ustvari, najteže je bilo tijekom priprema, tu smo se znali namučiti, no onda je dalje teklo glatko.

Glumac Nikša Butijer

Moja prva veća uloga

Istaknuli ste da ste u Crncima ostvarili svoju prvu veću ulogu na filmu...

Da, poslije Kina Like, i bilo mi je fantastično raditi s vrhunskim i ponajboljim hrvatskim glumcima, što mlađe što starije generacije. Poslije ovoga filma radio sam u Čovjeku ispod stola, dakle, tri filma tri uloge ne računaju li se studentske. Jest, iz Konavala sam a sad sam u Zagrebu, slobodni umjetnik...

Film je ratni a ta nas tematika još uvijek emotivno i na svaki drugi način posebno angažira i pretpostavljam vas kao glumca ili glumce i publiku u spoju.

Točno je, a ovaj je film napravljen tako da je lišen svake ideologije i svakog svrstavanja, on nastoji pokazati realitet u jednoj od ratnih priča i dokazuje da je ratnu priču moguće ispričati na takav do kraja čist način. Gledajući film mislim da smo uspjeli. Bilo je na trenutke teško raditi ali, ekipa je bila dobra i oba redatelja na snimanju su bili izuzetni ljudi.

Glumac Enver Hadžihafisbegović:

Bio sam u stvarnim ekstremnim situacijama

Igrate u hrvatskom ratnom filmu a imate i vlastito ratno iskustvo iz rata u Bosni i Hercegovini. Koliko to glumcu pomaže?

To iskustvo pomaže na svaki način i u svakom slučaju. Bio sam u zaista ekstremnim situacijama i dok se događa to jest prokletstvo, no kada nastupi mir onda je privilegija jer vladate svim situacijama i za vas više nema nepremostivih teškoća. Dijelovi filma su jako paradigmatični u odnosu na moje ratno iskustvo, naravno da to pomaže u radu.

Film s lokalnom pričom a univerzalnom porukom?

To je ogoljeli film lišen ideoloških natruha smješten u žanr psihološke drame. Njegova najveća kvaliteta je gluma mojih kolega to je kao neka aura nad cijelim filmom. A što se tiče priče... i Bergman je rekao da, da bi nešto bilo univerzalno mora biti lokalno. I kao što mi godinama bez problema čitamo Kurosawine japanske endemske zapise, ili Bergmanove skandinavske, ili latinoameričke ili španjolske Almodovarove, evo i na ovoj Puli, tako uopće ne sumnjam da će i ovaj film biti dobro prihvaćen ne samo u granicama Hrvatske nego na svim ovim prostorima.

Vidim, cijelo ste vrijeme na Puli i pratite program.

Dobro, tek su tri dana ali, premda ne volim tu sintagmu o vraćanju starog sjaja, uostalom neke se stvari i ne mogu uspoređivati, htio bih reći, zapravo odgovorno ustvrditi, da tandem direktorica Zdenka Višković-Vukić i umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković to fenomenalno rade i u dijelu natjecateljskom, i u tom fenomenalnom dijelu ostalih programa, to je za čestitku i taj tandem ne treba mijenjati.

Razgovori s članovima ekipe filma Penelopa

Producentica Irena Marković

Hrvatsko – australska avantura

Kako je jedan Australac došao u priliku snimiti film u Hrvatskoj?

Ben Ferris je sa svojim filmom sudjelovao na prvom One Take Film Festivalu 2003. godine. Godinu dana kasnije je i pobijedio na istoj smotri, a zatim je bio član žirija. U tim čestim dolascima zaljubio se u Hrvatsku i došao na ideju da upravo ovdje snimi film temeljen na motivima iz Odiseje, jer mu se činilo da će u Hrvatskoj naći ljude i lokacije koje je zamislio. Ja sam bila producentica One Take Film Festivala i zajedno smo odlučili ući u tu avanturu, koja je rezultirala Penelopom.

Kako su hrvatski glumci surađivali s australskim redateljem, je li bilo jezičnih i kulturalnih barijera?

Na snimanju je vladala prilično opuštena atmosfera, sreća je da danas svi govore engleski pa nije bilo jezične barijere. Bili smo u stisci s vremenom jer su Ferris, njegov snimatelj James Barahanos i glavna glumica Natalie Finderle imali tromjesečne vize, i cijeli posao morali smo obaviti u tom roku. Bilo je iscrpljujuće, ali u pozitivnom smislu. Glumce smo izabrali na audiciji, casting je radio Goran Kovač i točno je znao što Ben Ferris traži, pa je i to olakšalo samo snimanje.

Koliko je problematično bilo namaknuti sredstva za jedan ovakav art film?

Uvijek postoje problemi sa sredstvima. Srećom, uspjeli smo naći sponzore, ljudi su bili dobrohotni i htjeli su pomoći, jer je svima bilo zanimljivo da jedan Australac snima film u Hrvatskoj.

Zanimljivo je da je glazbu za film radio veoma cijenjeni Max Richter.

Ben je došao u kontakt s njim i sve dogovorio. Mislim da je Richterova glazba pogodila atmosferu filma i dala dodatnu dimenziju konačnom proizvodu.

Kakva je budućnost Penelope? Planirate li redovnu kino-distribuciju?

Publika u Puli može vidjeti finalnu verziju filma, jer smo na One Take Film Festivalu već prikazali verziju bez finalne dorade. Prijavljujemo se na festivale, a mislim da u Hrvatskoj postoji tek nekoliko kino dvorana u kojima bi se ovakav film mogao prikazati. Ben je u Japanu dobio nagradu Akira Kurosawa i tamo su zainteresirani za distribuciju filma na japanskom tržištu. Možda će se Penelopa tako više gledati u Japanu nego ovdje, iako ćemo se truditi prikazati je gdje god možemo.

Glumac Frano Mašković

Dio svake uloge nosite negdje u sebi

U tri dana Pule dvije uloge, obje na neki način pomalo «okrutnih» ljubavnika a partnerice koje «mučite» ovakvim ili onakvim odsustvovanjem na kraju vam priopće da su trudne...

...ha,ha,ha...očito sam u životnom periodu kada me prepoznaju kao pogodnog za uloge mladih ljubavnika i mogućih očeva, ha,ha,ha...No dobro, i u ovom poslu godine rade svoje pa tako i nose svoje uloge.

Rad na filmu nije bio baš jednostava. Bilo je smrzavanja u zagrebačkom Maksimiru, ali, pričali ste i o lijepim prizorima s mora i iz prirode uopće. A priča?

Na svakom snimanju ima i dobrih i loših trenutaka, bilo je zaista divnih prizora; dobro je to iskustvo. A priča je... Uvijek intrigantna, o ljubavi, o mužu koji je na plovodabama i ženi koja čeka. To nije samo mitska, to je i suvremena priča, ako hoćete i obiteljska, napokon, lijepo je čuti priču koja igra na ljubav, obitelj, ako hoćete brak...

Kako ste osjetili ulogu, ili obje ove u Puli, je li taj odnos prema ženama dio i vaše osobnosti?...

Mora biti da dio svake uloge čovjek nosi negdje u sebi ali, ja znam da nisam osoba poput one iz zagrebačke priče Game Over...Ali, zato sam glumac!

Glumica Natalie Finderle

Nikad nisam mislila da ću glumiti

Australka ste koja tumači glavnu ulogu u jednom hrvatskom filmu. Govorite li hrvatski jezik?

Da, iz Sydneyja sam, ali otac mi je Hrvat, a u Zagrebu sam živjela godinu i pol pa tako...

Jeste li školovana glumica?

Ma ne, ali jesam umjetnica, slikarica sam. Ben Ferris je došao u moj kafić u Sydneyju i rekao da bi radio priču o Penelopi te da sam upravo ja taj lik. Prihvatila sam i mislila sam da će mi to biti jako teško, ali nije bilo. Inače sam nervozna, nervozna me držala i na festivalskoj pressici ali onaj trenutak kada bi krenulo snimanje ja bih zaboravila da su kamere tu...

Jeste li znali priču?

Jesam, ali sam je opet čitala i proučavala da bih shvatila kontekst.

Prva uloga pa glavna? Je li bilo teško?

Eto. Nikad i nisam mislila da ću u životu glumiti niti mi je to padalo na pamet. Bilo je teško jer je bilo hladno, bila sam se jako razboljela, prehladila, Ben je predlagao da prekinemo snimanje ali ja sam se uz pomoć čajeva osposobila i nisam htjela prekidati.

I, biste li se i dalje bavili glumom?

Bih ako bi me netko pozvao. Inače, vraćam se u nedjelju kuću u Sydney, moram nešto raditi. I moj će hrvatski dečko za mnom...

Četvrti dan Nacionalnog natjecateljskog programa (utorak, 21. srpnja)

Nova Alica u zemlji čudesa

Je li u zemlju čudesa zašla samo jedna Alica? Ili svako dijete na drukčiji način prolazi kroz vlastitu zemlju čuda i – bola? Četvrti dan Nacionalnog natjecateljskog programa donosi dramu *U zemlji čudesa* čiji naslov i ime glavne junakinje uistinu evociraju čuvenu bajku britanskog književnika Lewisa Carrolla. No, umjesto u svijet iz mašte film redatelja i scenarista Dejana Šorka svoju malu junakinju vodi u realan svijet borbe, razočaranja, ali i neočekivanih prijateljstava. Film pred publiku u Areni stiže s najmlađom glavnom glumicom ovogodišnjeg Nacionalnog programa. To je dvanaestogodišnja Zagrepčanka Marija Stjepanović čiji je partner pred kamerama glumac Franjo Kuhar. U ostalim su ulogama Dora Lipovčan, Borko Perić i Goran Bogdan. Film je nastao u hrvatsko-mađarskoj koprodukciji.

U zemlji čudesa

Film počinje pričom iz susjedne Bosne i Hercegovine, a nastavlja se zapletom a zagrebačkim ulicama i periferiji. U pustoši Zapadne Hercegovine, na vojnom poligonu NATO saveza, devetogodišnja djevojčica Alica (Marija Stjepanović) sa svojim stricem Valentinom (Borko Perić) skuplja čahure i krotine granata za prodaju na crnom tržištu. Zbog osiromašenog urana na metalu, Valentin oboli i kasnije umire od raka. Alica s majkom (Dora Lipovčan) odlazi liječniku. Nalazi nisu dobri, no Alica nema zdravstveno osiguranje ni novca za liječenje. Počinje njezino putovanje *zemljom čudesa*... Rođen u Karlovcu **Dejan Šorak** diplomirao je režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Filmski je redatelj i scenarist, kazališni pisac i redatelj, radijski pisac i redatelj, romanopisac. Scenarist je i redatelj cjelovečernih igranih filmova *Mala pljačka vlaka*, *Oficir s ružom*, *Krvopijci*, *Vrijeme ratnika*, *Garcia*, *Dva igrača s klupe*. Višestruko je nagrađivan: dvije *Zlatne Arene* za scenarij, *Zlatna vrata Pule*, Godišnja nagrada *Vladimir Nazor*... Dobitnik je nagrade *Marko Marulić* za najbolji dramski tekst za *Paviljon gmizavaca*, nagrade *Marko Marulić* za najbolju režiju, Nagrade hrvatskog glumišta za najbolju režiju, Nagrade *Zlatni smijeh* za najbolji kazališni tekst, Nagrade HRT-a za najbolji radio-dramski tekst (*Oči*), nagrade *Sfera* za najbolji roman *Ja i Kalisto*. Autor je i romana *Kontrolna projekcija* te *Američko-hrvatski u boji*. Za zasluge u hrvatskoj kulturi odlikovan je ordenom *Danice hrvatske* s likom Marka Marulića. Obnašao je dužnost Umjetničkog savjetnika za cjelovečernji igrani film Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

OSOBNIA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska / Mađarska, 2009., 93 min, 35 mm; produkcijska kuća: Interfilm (u suradnji s Tivoli-Filmprodukción, Mađarska i Hrvatskom radiotelevizijom); producenti: Dénes Szekeres, Vanja Sutlić; režija: Dejan Šorak; scenarij: Dejan Šorak; uloge: Marija Stjepanović, Franjo Kuhar, Dora Lipovčan, Borko Perić, Goran Bogdan, Nataša Janjić, Rene Gjoni, Marija Škaričić; snimatelj: Vjekoslav Vrdoljak; montažer: Veljko Segarić; scenograf: Mario Ivezić; kostimografkinja: Doris Kristić; skladatelj: Mate Matišić; zvuk: Mladen Pervan, Davor Omerza; maska: Snježana Tomljenović.

Utrka za nagradu Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film
Zagrebačke priče – 3,77

Trenutačni poredak

Vjeruj u anđele – 4,57
Zagrebačke priče – 3,77

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu Zagrebačke priče

Jelena Bunić (20)

Jako mi se svidio film. Dobro su prikazane sve te priče, i sve je to zanimljivo uklopljeno i složeno jedno s drugim. Sviđa mi se što opisuju stvarnost, i što su uspjeli obuhvatiti najniži sloj društva bez uljepšavanja. Stvarnost onakva kakva jest.

dorađeno i vidi se angažman filmskih ekipa. Jedino što me smeta jest što su teme premračne – jad, neimaština, ... Već je to mučno gledati, znam da su takve teme lakše za razviti, ali voljela bih vidjeti nešto vedrije.

Izabela Čelović (46)

Simpatično je to složeno. Režiseri su se zaista potrudili, a i glumci su to dobro izveli. Sve je dobro

Zoran Blaženskin (43)

Ugodno me iznenadio film. Stvarno je hrvatski film napravio tri koraka unaprijed. To me veseli. Stvarnost je prikazana autentično i sve je to fenomenalno složeno. Zadovoljan sam.

Gledatelji u kinu Valli o filmu u Nacionalnom programu Blizine

Luana Loić (17)

Ne znam baš. Nisam u potpunosti shvatila. Trebala bih prespavati, pa ponovno razmisliti o filmu. Bio mi je jako zanimljiv kada je tek počeo. Zaista super ideja, samo što mi je nekako predugačak.

Ivan Kovač (25)

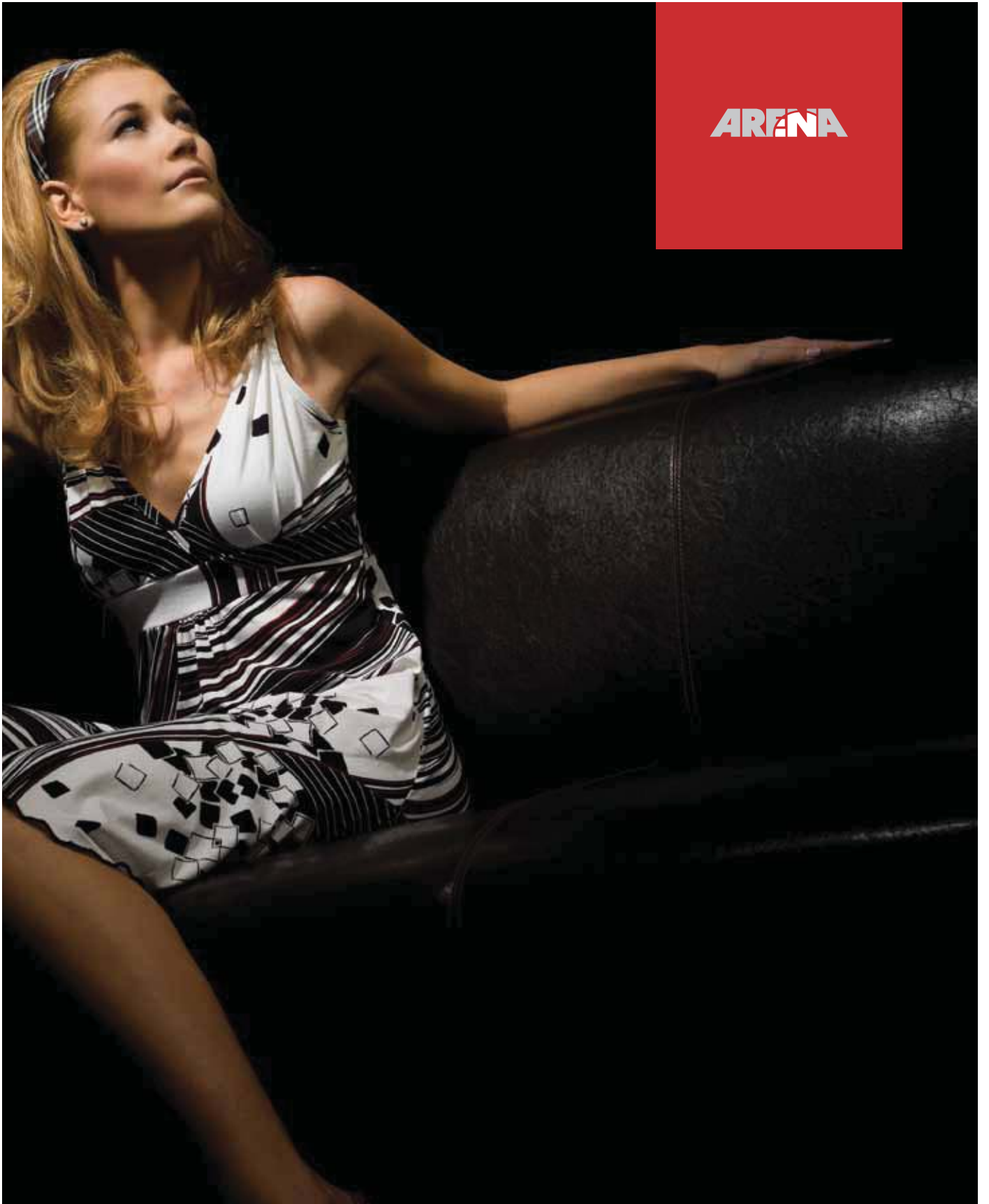
OK je film. Možda su malo previše razvodnili priču, ali sve u svemu odlično. Dobro je sve to smišljeno, iako, za mene pomalo klaustrofobično. Iznenadila me glumica. Izvrсна je. Nisam očekivao da će ostvariti tako dobru ulogu nakon što sam ju vidio u onim mnogobrojnim reklamama.

Maja Katančić – Žutić (28)

Glavni glumac mi se uopće ne sviđa, ali film je dobar. Sviđa mi se što se sve održava na istom mjesto. Lift, stvarno su se super toga sjetili.

ARENA

FINANCIJSKO - POSLOVNI PORTAL U REGIJI

1.

VIJESTI BLOGOVI MAGAZIN BANKATV FINACIJE BIZNIS WEBSHOP

www.banka.hr

MAX
tv

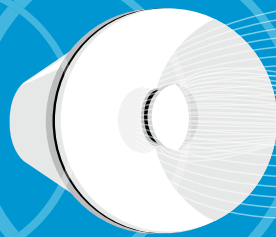
Ponuda koja vam ide niz dlaku:
Postani MAXtv korisnik sada.
Nećemo cjepidlačiti:
Prva 3 mjeseca za 1 kn mjesečno!

PDV je uključen u cijenu
Detalje ponude potražite na maxtv.t-com.hr,
0800 9000 ili T-prodajnim mjestima

T · Com ·

T-Com je dio T-HT Grupe.

Služba za privatne korisnike 0800 9000, T-Centri, T-Partneri
www.t-com.hr

eukonomist

NajGlas poduzetnika

eukonomist

mjesečnik hrvatskih poduzetnika

pretplata@eukonomist.com

www.eukonomist.com

tel: +385 1 4882 576

faks: +385 1 4843 929

www.mobyclean.hr

AUDIO.VIDEO.FILM

WWW.ATERSTUDIO.COM

RAZGOVOR S FRANCUSKIM GLUMCEM I REDATELJEM GRÉGOIREOM COLINOM U POVODU FILMOVA *LIŠČEV ZALJEV* I *UBOJICA*

Zavodnik, svećenik i ubojica

razgovarao: Goran Ivanišević

Ugledni francuski glumac Grégoire Colin, rođen 1975., glumom se počinje baviti kao dvanaestogodišnjak u kazalištu. Na filmu debitira 1990, a pozornost javnosti privlači nastupom u filmu *Godina buđenja (L'Année de l'éveil)* Gérarda Corbiaua, nakon kojih slijede hvaljeni nastupi u filmovima *Olivier*, *Olivier Agnieszke Holland* te *Prije kiše* Milča Mančevskog. U bogatoj karijeri nastupao je u četrdesetak filmova najčešće je surađivao sa ugledanom, po mnogima već i kulturnom, redateljicom Claire Denis.

Tijekom karijere odigrali ste vrlo raznolike uloge. Kako se pripremate za tako različite likove od ortodoksnog svećenika (*Prije kiše*), preko zavodnika (*35 čašica ruma*) do ubojice (*Ubojica*)?

Svaka je uloga izazov za sebe i nastojim joj pristupiti na drukčiji način kako bih izbjegao ponavljanje i zapadanje u rutinu. Prije no što počnem pripremati ulogu porazgovaram s redateljem u kojem uskladimo pristupe i nakon toga se uvijek sam pripremam za ulogu. Poštujem redateljsku odluku i nastojim unutar takva koncepta napraviti najbolje. Na početku karijere to nije bilo uvijek tako. Znao sam se i sukobiti s redateljima oko načina na koji treba odigrati neku ulogu no danas to nije slučaj. Ako je redatelj početnik onda zna biti nekih trzavica no inače sve teče glatko.

Možete li usporediti položaje glumca i redatelja na setu?

Glumcima je na setu uglavnom lako. Postoje dakako teške scene no to se ni izbliza ne može usporediti s onim što proživljava redatelj na čijim je leđima u svakom času velika odgovornost.

Biti glumac u tom je slučaju velika prednost. No, redatelj je taj koji ostvaruje svoje snove na filmskoj traci i upravo to me je privuklo redateljskom stolcu.

Slijedili ste vlastiti san i režirali film?

Gotovo doslovce. To je doista započelo kao san, a kad sam u zbirci priča *Grad bogova* Piera Paola Pasolinija pronašao priču sličnih motiva bio sam siguran da želim snimiti *Liščev zaljev*.

Trebalo je prilično dugo da biste ideju pretočili u film.

O prikupljanju sredstava za snimanje filma nisam znao gotovo ništa te sam neke stvari morao naučiti na vlastitim pogreškama. Zato je taj proces u konačnici trajao gotovo dvije godine, a da bih realizirao projekt prošle sam godine pokrenuo vlastitu producersku kuću Tsilaosa Films.

***Liščev zaljev* prikazan je na Festivalu u Cannesu.**

Film je bio prekasno dovršen da bi ušao u natjecateljski program no selektorina Cannesa toliko se svidio da su ga svakako željeli prikazati, te je prikazan na zatvaranju 48. Tjedna kritike. Takvo priznanje iznimno mi je godilo, a vjerujem da su i sponzori projekta bili zadovoljni. Takav uspjeh pomoći će mi u prikupljanju sredstava za iduće projekte. Premda i dalje ostajem prvenstveno glumac veselim se i sljedećim redateljskim projektima pri čemu se ne želim žanrovski ograničavati. Ako mi se neka ideja ili scenarij učini dobrim napraviti ću sve što je u mojoj moći kako bih ga realizirao.

Kako je bilo surađivati sa Cédricom Angerom na filmu *Ubojica*?

Premda je Cédric s *Ubojicom* debitirao kao redatelj dugometražnog igranog filma, to nije naša prva suradnja. Godine 2002. snimili smo zajedno film *Novela* tako da smo ovaj put mogli preskočiti inicijalnu fazu upoznavanja i odmah započeti s radom na filmu.

Koliko se vaš redateljski pristup razlikuje od onog Cédrica Angera?

Kako je Cédric u glumačkoj podjeli imao uglavnom iskusne glumce, kao i veći budžet što mu je omogućilo uobičajen broj repeticija, mogao je glumcima ostaviti određenu količinu slobode. S druge strane ja sam radio sa strogo limitiranim budžetom i morao sam paziti da ponavljanja bude što manje te sam sa svojim glumcima, a riječ je o debitantima, bio nešto stroži.

Kakvi su vam redateljski, a kakvi glumački planovi?

Kao redatelj i producent imam nekoliko ideja za projekte, a kad ću ih uspjeti realizirati ovisi naravno o novcu. Idući glumački projekt starta za koji tjedan i veselim mu se jer je gluma posao koji radim s velikim užicom.

Strasti jednog žigola i jednog umjetnika

Hoće li do nagrade na ovogodišnjem Festivalu u Međunarodnom natjecateljskom programu Europolis-Meridijani možda doći film o mladiću koji vodi dvostruki život ili film o slikaru koji cijeli svoj život pokušava biti priznat? Novi natjecateljski dan u kinu Valli donosi u utorak dva filma. To su francuska romantična drama *Francuski žigolo* redateljice i spisateljice Josiane Balasko te japanska humorna drama *Ahil i kornjača* u režiji proslavljenog Takeshija Kitana koji u filmu nastupa u glavnoj ulozi. Prvi je film premijerno prikazan 2008. na Rimskom filmskom festivalu, a drugi iste godine na Festivalu filmske umjetnosti u Veneciji.

Francuski žigolo

Cliente / A French Gigolo; Francuska, 2008., 104 min., 35 mm, produkcijska kuća: Canal+, France 3 Cinéma; producent: Cyril Colbeau-Justin, Jean-Baptiste Dupont; režija: Josiane Balasko; scenarij: Josiane Balasko, Franck Lee Joseph prema romanu Josiane Balasko; u glavnim ulogama: Nathalie Baye, Eric Caravaca, Isabelle Carré, Josiane Balasko, Catherine Hiegel

O FILMU: Ova ljubavna drama prati Marca koji vodi dvostruki život. Kao Marco je konstruktor, oženjen ambicioznom Fanny, koja otvara vlastiti frizerski salon zajedno s prijateljicom Rosalie. No, bogate gospođe željne senzualnih užitaka poznaju ga kao Patricka. Marco / Patrick posao muške prostitutke radi upravo kako bi financijski pomogao supruzi pokrenuti posao. No, to ne sprječava jednu od njegovih klijentica – elegantnu televizijsku presentericu Judith - da se u njega zaljubi...

Josiane Balasko francuska je redateljica, spisateljica i glumica, kćerka hrvatskog emigranta Ivana Blaškovića, koja je karijeru započela pišući i nastupajući sa pariškom kazališnom skupinom Splendid. Kao glumica na filmu debitira sedamdesetih godina 20. stoljeća. Najpoznatija joj je uloga ljubavnice Gerarda Depardieua u filmu *Preljepa za tebe* (*Trop belle pour*

toi) Bertranda Bliera, a jedna od prvih mala uloga u *Stanaru* (*Le locataire*) Romana Polanskog, dok redateljski prvijenac *Sac de noeuds* stvara 1985. godine. Balasko je u prvome redu redateljica komedija, među kojima se ističu naslovi *Ma vie est un enfer*, *Gazon maudit*, *Un grand cri d'amour* i *Lex-femme de ma vie*. Film se prikazuje u kinu Valli u utorak 21. srpnja s početkom u 16.00.

Ahil i kornjača

Akiresu to kame / Achilles and the Tortoise; Japan, 2008., 119 min., 35 mm, produkcijska kuća: Bandai Visual Company, Office Kitano; producenti: Masayuki Mori, Takio Yoshida; režija: Takeshi Kitano; scenarij: Takeshi Kitano; u glavnim ulogama: Takeshi Kitano, Kanako Higuchi, Aya Enjōji, Masatō Iibu, Akira Nakao

O FILMU: Jedan od najznačajnijih i najsvestranijih svjetskih filmaša današnjice Japanac Takeshi Kitano u Puli se predstavlja svojim filmom o *djetinjstvu, odrastanju i starenju slikara koji pokušava naći svoj umjetnički put i biti prihvaćen*. Bogati japanski biznismen opsesivni je kolekcionar umjetnina, što snažno utječe na odluku njegova malodobnog sina Machisua da postane slikar kad odraste. Međutim, kada tvornica dječakova oca bankrotira, oba roditelja počine samoubojstvo i Machisu završi u sirotištu. Kao dvadesetogodišnjak, sve što i nadalje želi jest slikati i nada se slavi i uspjehu. Upisuje umjetničku školu, gdje upoznaje buduću suprugu Sachiko, koja će učiniti sve kako bi poduprla suprugove težnje...

Takeshi Kitano jedna je od najpoznatijih medijskih osobnosti Japana, osim režije i glume, bavi se i novinarstvom, a ujedno je i pisac, pjesnik i slikar. U osamdesetima Kitano glumi u mnogim filmovima, od kojih je najpoznatiji *Sretan Božić, gospodine Lawrence* (*Merry Christmas Mr.*

Lawrence) Nagise Oshime. Redateljski debi iz 1989. *Nasilni policajac* (*Sono otoko, kyōbō ni tsuki*) donosi mu međunarodnu prepoznatljivost i pohvale. Već u njemu Kitano definira svoj redateljski stil karakterističnih dugih kadrova, minimalna dijaloga i čvrste kompozicije, kao i očigledne ljubavi prema drugim granama umjetnosti – svojevrsnu mješavinu komedije i akcije, što se učvršćuje kao zaštitni znak njegovih kasnijih filmova *Sonatine*, *Vatromet* (*Hana-bi*) (pobjednički film Venecijanskog filmskog festivala 1997), *Zatōichi* ili *Lutke* (*Dolls*). Film se prikazuje u kinu Valli u utorak 21. srpnja s početkom u 18.00.

Retrospektiva filmova redatelja Pedra Almodóvara u Kinu Valli

Kika

Kika / Kika; Španjolska / Francuska, 1993., 114 min., scenarij: Pedro Almodóvar, Yuyi Beringola; u glavnim ulogama: Victoria Abril, Antonio Banderas, Loles León, Julieta Serrano, María Barranco, Rossy de Palma, Francisco Rabal

Komedija o kozmetičarki Kiki koja živi s dečkom Ramonom, a u vezi je i s njegovim očuhom Nicholasom. Kada dobije posao na lokalnoj tv-postaji, prisiljena je surađivati s bivšom Ramonovom ljubavnicom, psihotičnom voditeljicom Andreom...

Film se prikazuje u kinu Valli u utorak 21. srpnja s početkom u 23.30.

PROGRAM NAJBOLJE OD DANA HRVATSKOG FILMA

Razgovor s redateljicom Irenom Škorić, autoricom filma *Rastanak*

Nadahnuće za film dobila sam od svog djeda

razgovarala Nicole Vojak

Mlada hrvatska redateljica Irena Škorić diplomirala je filmsku i tv režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu 2008. Pisala je za filmske časopise *Hollywood* i *Hrvatski filmski ljetopis*. Autorica je više od dvadeset kratkometražnih i srednjometražnih igranih, dokumentarnih i eksperimentalnih filmova. Sudjelovala je na mnogobrojnim domaćim i inozemnim filmskim festivalima gdje je osvojila više nagrada. Na ovogodišnjem Festivalu predstavlja se dvanaestominutnim igranom filmom *Rastanak* dobitnikom Velike nagrade (*Grand Prix*) za najbolji film ovogodišnjih Dana hrvatskog filma u Zagrebu (17.-21. ožujka 2009.) na kojima je dobio i nagradu za najbolji scenarij.

U jednom ste intervjuu rekli da vam ideje obično padaju preko noći. Kako ste dobili ideju za *Rastanak*?

Za svaki film dobijem nadahnuće na drukčiji način. Ovisi u kojoj sam fazi života, kako se osjećam, s kim se družim. Inspiraciju za *Rastanak* dobila sam od svog djeda i njegovog *stojadina*. Zapravo, on je u početku imao veći i bolji auto od tog, ali su mama i on imali sudar, pa je shvatio da mu se više isplati imati *stojadina*. Također, pročitala sam u novinama, u to doba, da je izašao novi zakon koji govori da se moramo osloboditi takvih vozila. To mi se učinilo apsurdnim, kao pokapanje i zaboravljanje vlastite prošlosti. Znam da možda nekima ta prošlost nije draga, ali nas je dovela ovdje gdje smo sada.

Diplomirali ste režiju prošle godine. Više ste puta nagrađivani. Kako ste odlučili studirati režiju i biste li ikad to mijenjali i postali, primjerice, glumica?

Ah, to se dogodilo još kada sam bila u školi, pa smo gledali filmove. Režija mi pruža kontrolu nad svojom sudbinom, i svojim suradnicima, da se tako izrazim. Otprilike znam što se i kada događa, kako se sve to razvija. Naravno, ne doslovno, sve je to fiktivan *feeling*, ali je dobar, i zbog toga se nikada ne bih bavila glumom. Eventualno kao hobbijem. Oduševljava me sam proces snimanja, ta odgovornost. Mislim da bi sponzori trebali davati više novca, da bi se naša kinematografija trebala više razvijati po uzoru na američku. Naravno da Ministarstvo daje novac, ali i sponzori, i to pogotovo oni, morali bi biti darežljiviji. Na Okruglom stolu se čak raspravljalo da je taj problem isključivo vezan za žene. Žao mi je što ove godine nisam bila prisutna, ali žalosno što su nakon deset godina dana sredstva samo dvjema redateljicama za snimanje dugometražnog igranog filma.

Inspiraciju ste dobili od svog djeda. Znači li to da je cijeli film osoban za vas? Možda i preosoban?

Osoban je, ali ne zbog djeda, nego zato što me muče problemi koji muče većinu hrvatskih državljana. Mislim da nam je svima dosta filmova s povijesnom tematikom koja se vrti oko rata. Imamo puno zanimljivijih motiva u prošlosti. Meni je rat osobno velika trauma, i ne želim slušati o tome, ponovno i ponovno. Uzmimo motiv *stojadina* iz mojega filma. On predstavlja bivšu Jugoslaviju, i podsjeća nas kako nam je sada bolje nego što nam je bilo, ali isto tako, kako nekima neće nikada biti bolje. To je moja poruka publici.

Na čemu trenutno radite?

Baš sam završila kratkometražni film *Demun iz Kragovca*. To je svojevrsan nastavak *Rastanka*. Opet se provlači taj *stojadin*, a glavni lik je prodavač VHS pornića. Meni se sviđa. Voljela bih u budućnosti, bliskoj ili ne, snimiti dugometražni film. Neku urbanu tragikomeditu i oslonila bih se na eksterijer. Nekako me to privlači. Bio bi to pravi izazov.

Program kratkih filmova u kinu Valli u utorak 21. srpnja s početkom u 20.15

Priče o samoći, nostalgiji i ljubavi

Publika u kinu Valli u utorak će u sklopu Programa kratkih filmova vidjeti tri naslova od kojih su dva nagrađena na ovogodišnjim Danima hrvatskog filma.

Oidar

Kratki igrani, 15 min, pr. k. Horizont Production; režija: Zvonimir Rumbolt; uloge: Petar Leventić, Maja Petrin, Žarko Savić, Vlatko Dulić

SADRŽAJ: Viktor živi s djevojkom, ali većinu vremena provodi sam, sjedeći u sobi, lektorirajući tekstove unazad i slušajući stari obiteljski radioaparatus...

Rastanak

Velika nagrada i nagrada za najbolji scenarij Dana hrvatskog filma 2009.

Kratki igrani, 12 min, 16 mm, pr. k. ADU; režija i scenarij: Irena Škorić; uloge: Ivan Brkić, Asim Uglien

SADRŽAJ: Otac i sin kreću na put svojim starijim stojadinom. Ponekad je teško reći zbogom. Zbogom ljudima i stvarima koje su voljeli i bivšoj zemlji u kojoj su živjeli...

Otpadnici

Zlatna uljanica Dana hrvatskog filma 2009.

Kratki igrani, 27 min, red cam, pr. k. Nukleus; režija: Petar Orešković; scenarij: Koraljka Meštrovici; uloge: Luka Petrušić, Jelena Lopatić

SADRŽAJ: Budući da ne može plaćati stanarinu, mladi par završi na ulici gdje od odbačenog namještaja (u toku je skupljanje glomaznog otpada) oblikuje svoj novi dom...

Popratni programi: U prostorima MMC Luka u nedjelju navečer svečano otvoreno ovogodišnje izdanje multimedijalne izložbe Cinemaniac

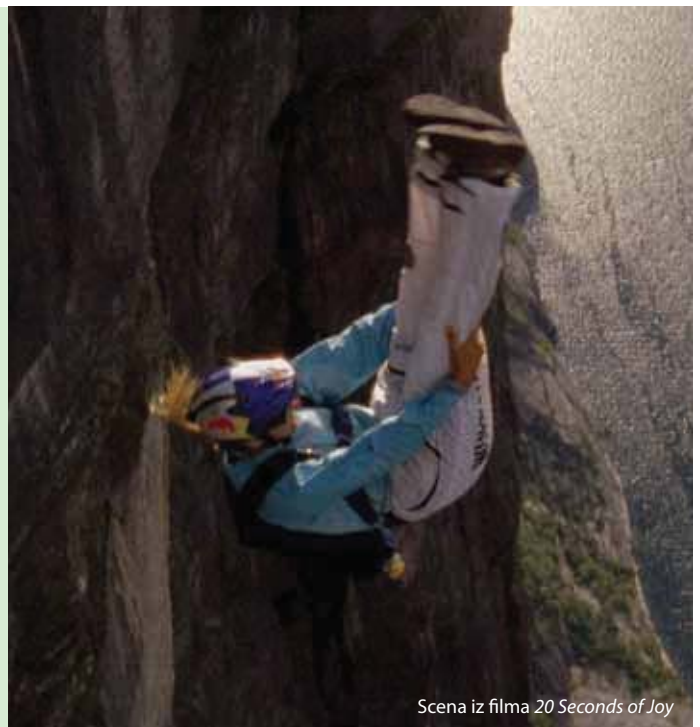
Prostorna međuigra filma i arhitekture

Umjetnik Damir Očko, jedan od autora radova koji se ove godine izlažu na Cinemaniacu, nazočio je otvorenju ovogodišnjeg izdanja ovog sad već tradicionalnog popratnog festivalskog programa. Novi Cinemaniac pod nazivom *Arhitektura i film, subjektivni prostori* spaja dvije umjetnosti u prostoru međuigre pokretnih slika (filma, videa) i arhitekture te značenja koja proizvode formirajući se oko načina na koji pojedini filmovi, filmski motivi ili sekvence govore o sugestivnoj, psihološkoj i simboličkoj kvaliteti arhitekture. Radi se, dakle, o prožimanju (moderne) arhitekture i filma (kinematografske reprezentacije). Izlažu se radovi četvero umjetnika: *A View through a Park* Jonasa Dahlberga, *August 2008* Ra di Martino, *Interiors* Ursule Mayer i *Boy with a magic horn* Damira Očka. U njima se naziru odnosi između arhitektonskih struktura i mogućnosti socijalne interakcije, bez obzira na to boravi li u njima čovjek ili ne. Jer arhitektura postoji kao reprezentacija, kao znak. Izložba je u MMC Luka postavljena do 10. kolovoza 2009., a kustosica je Branka Benčić.

Ukratko na Portarati u utorak **Ekstremno pod vedrim nebom**

U programu Ukratko na Portarati u utorak 21. srpnja s početkom u 21.00 prikazuju se filmovi pod zajedničkim nazivom *Ekstremni sportovi – zemlja i zrak* u kojima se na iznimno atraktivan način predstavljaju neki od najopasnijih sportova i ljudi koji se njima bave. Na rasporedu su kanadski film *Revolution One* autora Deana Heatona, američki Klunkerz Billa Savagea te njemački *20 Seconds of Joy* Jensa Hoffmanna. Pripremite se za ekstremna uzbuđenja s velikog ekrana!

Scena iz filma *20 Seconds of Joy*

PROGRAMI ZA DJECU I MLADE

Filmski program Pulica u ponedjeljak je otvorio svoja vrata najmlađim filmoljupcima u velikoj dvorani Istarskog narodnog kazališta filmskim Matinejema za djecu

Kruha i – animiranih filmova

piše Ana Miljanić

Prvog dana Matineja za djecu u sklopu Pulice najmlađi su ljubitelji filma pojurili na projekcije dva sjajna animirana filma. Više od dvjesto klinaca i klinceza uživalo je u kulinarskim pustolovinama Wallacea i Gromita dok odgovaraju na *Pitanje kruha i života*. Film je djelo znamenitog britanskog animatora i četverostrukog dobitnika Oscara Nika Parka. Djeca su mogla uživati i u dobitniku nagrade publike na Festivalu u Annecyju *Tri razbojnika*, priči o pljačkašima koji šire strah i trepet sve dok ne naiđu na siročić Tiffany. Nakon projekcije djeca su se zaputila svojim kućama u iščekivanju sutrašnjeg dana i novih filmskih uzbuđenja, a nama su otkrila svoje dojmove o ogledanim filmovima.

ANTON ROSANDA
(9)

Svidio mi se film jako, pogotovo na kraju kada se sve dobro završi. Isto tako i u drugom kada dobro pobjedi

zlo. Pozitivci su mi draži likovi.

LANA RADOŠ (10)
Svidio mi se prvi film gdje čovjek i pas upoznaju neku ženu, ali najzabavnije mi je bilo kada su se upoznali s lijepom pudlicom. U drugom filmu mi se jako svidjelo kada su našli curicu i ona je došla živjeti s njima. Ma, baš lijep kraj.

LUCIJA ČURKOVIĆ
(10)

Super su mi bila oba filma. Kada su bacali torte na glavu bilo mi je jako, jako smiješno. Ili ono kada je pas došao sa

strojem. Jako mi se sviđa i doći ću i sutra.

GABRIJEL PIKULACO
(9)

Oba crtana filma su mi bila jako dobra i zabavna, ali ono sa tortama u prvom filmu mi je bilo najdraže i najsmješnije. Sigurno ću doći opet sutra, da gledam nove crtane filmove.

Najmlađeg filmoljupca njegov omiljeni zeko pita kako mu se svidio film

Goran Ribarić, član Ocjenjivačkog suda mladih filmofila koji vrednuje filmove u Nacionalnom i Međunarodnom natjecateljskom programu

Zagrebačke priče

Omnibus od devet kratkih zagrebačkih priča predstavlja tmurni Zagreb, što je i dobro jer film nije turistička razglednica. Izdvojio bih ipak četiri priče koje iskaču iz okvira. Treća priča *Špansko kontinent* je lagana priča o teškom problemu. Sukobi između navijača nogometnih klubova vrlo su česta tema, ali se scenarist odlučio za kvartovske klubove i time je uspio zabaviti gledatelja, i poručiti da ne postoje samo Dinamo i Hajduk, nego se metropola dijeli po kvartovima. Zabavna, uzbudljiva, dinamična priča s porukom, ali i estetski lijepa zbog mekoće, ali i grubosti crno-bijele fotografije. Druga priča koju bih izdvojio je *Žuti mjesec* Zvonimira Jurića. Razgovor dvije žene koje su se tek upoznale doima se iznimno realan i istinit, te zbog toga i pomalo komičan jer se svi prepoznajemo u tim situacijama. Problem koji izlazi na vidjelo ne otkrivamo, ali nije niti važno jer su se uz pomoć tog problema te dvije žene zbližile. Odlično glumačko ostvarenje Lane Barić u ulozi trudne žene! Film Igora Mirkovića *Inkasator* pridobio me svojom toplinom, minucioznošću, ali i fantastičnim glumačkim izvedbama Marije

Kohn, Pere Kvirgića i Inge Appelt. Završna priča Zorana Sudara *Kanal* priča je o romskom dječaku koji silom želi u školu. Vrata škole, nažalost, zatvorena su mu jer nema pristanak roditelja. Priča je zaokružena, zanimljiva i nimalo pretenciozna. Epizoda Danka Ljuštine u filmu je preslika dobrog čovjeka na kojeg bi se trebalo ugledati. Omnibus se sastoji od loših, slabijih priča, dok su četiri stvarno dobre priče koje vrijedi pogledati.

Krvava grofica

Što se tiče Međunarodnog programa, izdvojio bih francuski film *Krvava grofica*. Film prati priču mađarske grofice Erzsébet Báthory koja pokušava održavati mladenački izgled mažući se krvlju mladih djevojaka. Grofica je dala ubiti stotinjak mladih djevojaka, no redateljica i glavna glumica Julie Delpy pokušava opravdati njezine postupke. U nasilnom prekidu ljubavne veze, gdje otac odvaja sina od grofice, a grofica nikada ne saznaje razlog prekida redateljica opravdava Erzsébetine daljnje krvave postupke. Film je u početku prespor, no ipak pažnja gledatelja ostaje zadržana tijekom cijelog filma. Glumački je film standardno dobar, no pohvalio bih Williama Hurta u ulozi okrutnog oca, grofa Thurza. Hurt svojom minimalističkom glumom uspijeva nadvisiti ostale važnije uloge. Plijeni jednostavnošću u svakom kadru, te ostali koji su s njim ostaju u sjeni njegove glume. Kamera je impresivna, te svaki kadar djeluje pomno isplaniran. Film vrijedi pogledati, te se nadam da će to biti moguće i izvan festivalskih okvira.

PROGRAMI ZA DJECU I MLADE

OBAVIJEST

Zbog iznimno velike potražnje za ulaznicama za hrvatsku premijeru filma *Harry Potter i Princ miješane krvi* u sklopu programa *Popularna Pulica*, u srijedu 22. srpnja održat će se dvije reprize tog filma u Istarskom narodnom kazalištu s početkom u 12 i 18 sati. Ulaz je moguć samo s kupljenom ulaznicom, čija je cijena 30 kuna, a moći će se kupiti na prodajnim mjestima Festivala na Giardinima i pred Arenom od utorka 21. srpnja u 18 sati.

Matineje za djecu u utorak donose animiranu fantastičnu priču iz Španjolske

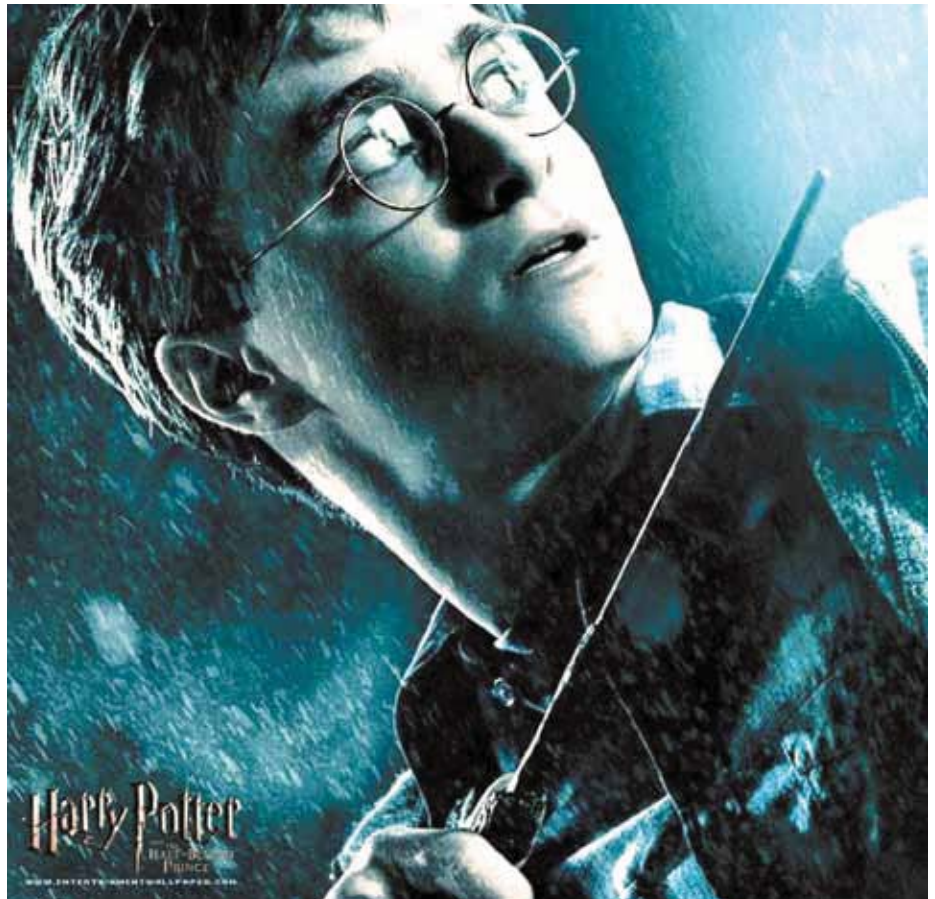
Nocturna

U Istarskom narodnom kazalištu u utorak 21. srpnja s početkom u 10.00, Pulica predstavlja novi film u sklopu Matineja za djecu. To je španjolski dugometražni animirani film *Nocturna*. Riječ je o fantastičnoj priči o dječaku Timu koji živi u starom sirotištu. I dok su mu dani dugi i dosadni, noći su mu posve drukčije... Film je dobitnik španjolske nacionalne filmske nagrade Goya za najbolji film, a zajedno su ga režirali Adria García i Víctor Maldonado. Ovaj je kreativni dvojac zajedničku suradnju u ulogama umjetničkih direktora ostvario i na dugometražnom animiranom filmu Josea Poze *El Cid: La leyenda* iz 2003. godine. *Nocturna* je njihov redateljski prvijenac.

U utorak u Arenu stiže prvi film iz programa *Popularna Pulica* koji bi trebao ispuniti gledalište do posljednje sjedalice

Harryjeve čarolije u Areni za tisuće gledatelja

Sjećate li se 54. festivala igranog filma u Puli i večeri koja je prepunila Arenu? Dovoljno je reći *Harry Potter* i sve je jasno. Dvije godine nakon fantastične projekcije petog nastavka trenutačno najpopularnijeg filmskog serijala na svijetu, Pula se pripremila za novu filmsku noć za pamćenje. U sklopu programa *Popularna Pulica* u utorak će u Areni biti prikazan film *Harry Potter i princ miješane krvi*. Šesti nastavak serijala nastalog prema bestsellerima britanske književnice J. K. Rowling prošlog je vikenda u svjetskim kinima oduševio ljubitelje priče o najboljem učeniku čarobnjaštva i vješticečenja iz Hogwarta, a pulska je projekcija hrvatska premijera ovog dvije godine iščekivanog filma. Junaka većeg od života ponovno tumači Daniel Radcliffe koji prekosutra, 23. srpnja slavi dvadeseti rođendan. Daniele, sretan rođendan! Harry, dobrodošao u Arenu!

Harry Potter i princ miješane krvi

Harry Potter and the Half-Blood Prince; Velika Britanija / SAD, 2009., 153 min., 35 mm; režija: David Yates; scenarij: Steve Kloves (prema istoimenom

romanu J.K. Rowling); u glavnim ulogama: Daniel Radcliffe, Emma Watson, Rupert Grint, Michael Gambon, Maggie Smith, Jim Broadbent, Helena Bonham Carter

O FILMU: Fantastična pustolovina o mladim čarobnjacima Harryju, Ronu i Hermione koji se moraju suočiti sa novim opasnostima i izazovima zbog ponovnog dolaska Lorda Voldemorta. Šesta im je, vrlo uzbudljiva godina u čarobnjačkoj školi Hogwarts – stiže novi novi profesor Horace Slughorn, Ron pronalazi djevojku Lavender Brown, što uzrujava Hermione, a Harry ide na privatne poduke kod ravnatelja Albusa Dumbledora kako bi saznao sve tajne Voldemortove prošlosti, te pronalazi i neobičnu Knjigu napitaka koja je pripadala Princ miješane krvi... David Yates filmski je i televizijski (mahom suradnik BBC-ja) redatelj, dvaput nagrađen BAFTA-om (za televizijske serije *Sex Traffic* i *The Way We Live Now*) i Emmyjem (film *Djevojka u kafiću* / *The Girl in the Café*), najpoznatiji upravo po svom radu na filmu *Harry Potter i Red feniksa*, a režirat će i posljednja dva nastavka serijala 2010. i 2011. Film se prikazuje u Areni u utorak 21. srpnja s početkom u 23.15.

Pula OBJEKTIVno

Lollobrigida: Tko pjeva, zlo ne misli

Aljoša Vučković i Helena Minić:
O (ne)običajnim ljudima

Dalibor Matanić: Je li puno kino Lika?

Izbor za miss Festivala?

ZABAVA NA FESTIVALU I OKO NJEGA

Dragi filmoljupci, početak tjedna donio nam je mnogo zanimljivih događaja. Ni večeras ponuda nije nimalo razočaravajuća. KUD Uljanik nam se predstavlja s folklornom večeri, u sklopu ljetne manifestacije Na ulicama i trgovima. Inače, KUD Uljanik broji stotinjak članova, i jedino je folklorno društvo u Istri. Sadrži tri plesne skupine čije se koreografije kreću od tradicijskih istarskih plesova do plesova iz gotovo svih krajeva Hrvatske, a i susjednih zemalja. Usto imaju i dvije skupine svirača na istarskim narodnim instrumentima i tamburaški orkestar koji njeguju i glazbenu baštinu: izvornu istarsku pjesmu (kantu), svirku na istarskim narodnim instrumentima kao što su roženice, mišnice, surle te izvorne pjesme iz drugih krajeva Hrvatske. Prilično impresivno, zar ne? Na Forumu će turistima i domaćim gostima predstaviti sve grupe koje djeluju u društvu, a gledatelji će uz nastupe moći uživati i u raznolikim tradicionalnim nošnjama koje nosi svaki član Društva. Događaj je najavljen za 21.00. (Lucija Mulalić)

KUD Uljanik

Danas na Festivalu

Utorak, 21. srpnja

9.30 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film U zemlji čudesa
projekcija za novinare i akreditirane

10.00 Istarsko narodno kazalište

Matineje za djecu
film Nocturna

11.15 Circolo

Press konferencija ekipe filma
U zemlji čudesa

12.00 Circolo

Predstavljanje radova
Pulske filmske tvornice

14.00 Kino Valli

PoPularni program
film Ljubavnici
projekcija za novinare i akreditirane

16.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Francuski žigolo

18.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Ahil i kornjača

20.15 Kino Valli

Program kratkih filmova
film Oidar
film Rastanak
film Otpadnici

20.15 Muzej suvremene umjetnosti Istre

Izložba akad. slikara Erosa Čakića

20.30 Arena - VIP prostor

Domjenak - Badel 1862

21.00 Portarata

Ekstremni sportovi -
- zemlja zrak

21.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program
film U zemlji čudesa

23.15 Arena

PoPularna Pulica
film Harry Potter i princ miješane krvi

23.30 Kino Valli

Retrospektiva Pedra Almodovara
film Kika

ZABAVA I FILM

23.00 Circolo

Stampedo, koncert
T-com zabava

Vremenska prognoza za Pulu za utorak 21. srpnja 2009.

Pretežno sunčano i vruće. Vjetar većinom slab, umjeren zapadnjak i sjeverozapadnjak. Najniža jutarnja temperatura od 18 do 23, a najviša dnevna uglavnom između 28 i 33 °C.